

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxx**
zastoupený Mgr. Kamilem Fotrem, advokátem, se sídlem Náchodská 760/67,
Praha 9

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, IČ 66003008,
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí spr. orgánu ze dne 30.10.2019, č.j. 1798/2019-160-SPR/4,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 25. 3. 2019, čj. MHMP 545959/2019, sp. zn. S-MHMP 1917753/2018. Ve správním řízení byla zamítnuta jako nedůvodná námitka proti záznamu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče ke dni 22. 1. 2018 podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů – zákon o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o silničním provozu*“).

[2] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je po konstataci správního řízení (které je z hlediska vylíčení jednotlivých procesních úkonů mezi účastníky nesporné) mj. uvedeno, že záznam 2 bodů vychází z oznámení o uložení pokuty Policií České republiky v blokovém řízení čj. KRPS-14317/PŘ-2010-001306 za přestupek podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o přestupcích“), ze dne 10. 6. 2010, a usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2, čj. 2 T 166/2016-103, kterým bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání pro přečin podle ust. § 274 odst. 2 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, a které nabylo právní moci dne 22. 10. 2016, na jeho základě bylo žalobci zaznamenáno 7 bodů. Dále je uvedeno, že žalobce nezpochybňoval jednotlivé záznamy bodů vždy konkrétním způsobem, který by vzbuzoval důvodné pochybnosti o obsahu jednotlivých podkladů. Ohledně skartace pokutového bloku poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 109/2016; pokud byl přestupek dne 10. 6. 2010 projednán na místě a žalobce jej v době projednání nijak nezpochybnil, jeví se dodatečné zpochybňování po téměř 9 letech o tom, že rychlost nepřekročil o více než 5 km/h jako účelově uplatněné v souvislosti s dosažením záznamu 12 bodů v kartě řidiče. Ohledně záznamu 7 bodů, zejména ve vztahu k doplnění odvolání o usnesení čj. 2 T 166/2016-123, kdy bylo rozhodnuto, že se žalobce ve zkušební době osvědčil v případě podmíněně zastaveného trestního stíhání, je uvedeno, že body jsou zaznamenány za prokázané protiprávní jednání, nikoliv za to, že byl vedle záznamu uložen též správní trest, nebo trest v trestním řízení. Na záznam bodů nemá vliv, jaký trest byl uložen, nebo zda byl uložen podmíněný trest v trestním řízení, nebo zda bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání, resp. zda bylo posléze rozhodnuto, že se pachatel ve zkušební době osvědčil, na odečet bodů by mělo vliv pouze to, pokud by v původně podmíněně zastaveném trestním řízení bylo pokračováno a následně by v pokračujícím trestním řízení nedošlo k odsouzení řidiče pro trestný čin, který měl spáchat jednáním zařazeným do bodového hodnocení. Podmínečné zatažení trestního stíhání a následné rozhodnutí o osvědčení znamená to, že vzhledem k okolnostem případu nebylo nutné pokračovat v trestním stíhání žalobce, a to současně se splněním podmínky prokázaného skutkového děje přečinu, k němuž se žalobce sám doznal. Osvědčení žalobce ve zkušební době proto nemá vliv na záznam počtu bodů, resp. odečet bodů v jeho kartě řidiče, vliv by měl pouze meritorní závěr orgánů činných v trestním řízení, že se žalobce prokazatelně jednání nedopustil, nebo jiný důvod, díky němuž by žalobce nebyl za trestný čin odsouzen. Podle trestního zákoníku se sice hledí na pachatele, jako by nebyl potrestán, avšak podmínky záznamu bodů se řídí zvláštním zákonem o silničním provozu. V případě žalobce se v trestním řízení nepokračovalo, proto ani nedošlo k tomu, že by nebyl odsouzen pro předmětný trestný čin.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uvedl tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu rozhodnutí vázán. K záznamu 2 bodů namítl, že skutečnost, že spáchal přestupek podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, ještě sama o sobě neznámá, že se jedná o přestupkové jednání, s nímž je spojen záznam 2 bodů, tvrdil, že byl potrestán za přestupek, že nepřekročil rychlost do 5 km/h. Pokud správní orgán ověřil, že pokutový blok byl skartován, jedná se o obecnou formulaci, kterou bylo třeba ověřit, když není vyloučeno, že došlo k administrativní chybě při vyhotovení oznámení a žalobce se mu nemůže legitimně bránit, když do oznámení o tom, že dosáhl 12 bodů, o tom neměl povědomost. Pokud pokutový blok neexistuje, měl správní orgán opatřit další

důkazy, které to osvědčují (např. záznam o měření rychlosti, knihou měření), čímž porušil povinnost zjistit veškeré skutečnosti nutné pro ochranu veřejného zájmu. Nesouhlasí s tím, že žalobce své námitky neprokázal, neboť v této době policejní orgán nevydával pokutový blok, ale pouze díl „B“ pokutového bloku, kde kromě právní kvalifikace přestupku, nominálního údaje o pokutě, data vydání a otisku úředního razítka nebylo žádných údajů, kterými by žalobce mohl své tvrzení prokazovat. Má za to, že jde o nepřipustné přenášení důkazního břemene na něj a porušení povinností dobré správy. Argumentace v tomto žalobním bodu se stále v tomto směru opakuje a namítá značně obecné porušování zejména zásad správního řízení, když důvod, o níž se opírá, je stále týž – skartace pokutového bloku.

[4] V druhém žalobním bodě namítá nesprávný výklad ust. § 123e odst. 2 písm. ab) zákona o o silničním provozu, kdy mu měl být na základě tohoto ustanovení odečten počet bodů poté, co předložil usnesení trestního soudu o tom, že se osvědčil; názor žalovaného na výklad tohoto ustanovení považuje za extrémní.

[5] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, přičemž uváděl obdobné důvody jako v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

[6] Soud přezkoumal rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházejí ze skutkového a právního stavu ke dni rozhodování veřejné správy, přičemž o žalobě rozhodl bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), když k posouzení důvodnosti žaloby nebylo nutné provádět další dokazování (spor je veden v právní rovině, podklady jsou ve správním spise).

[7] K prvému žalobnímu bodu soud uvádí, že smyslem dokazování ve správním řízení je zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, což se v daném případě stalo – nebyly pochybnosti o tom, že došlo k záznamu bodů žalobce na základě jeho přestupkového jednání. Skutečnost, že pokutový blok byl skartován, je dostatečným zjištěním pro závěr, že z něj nelze vycházet, neboť není fyzicky k dispozici. Jiné zjišťování, které žalobce namítá v žalobě, by přineslo týž závěr – pokud je skartován pokutový blok, tím spíše již nejsou k dispozici údaje o měření rychlosti. Navíc je nutné upozornit na to, co uvádí žalovaný – pokud žalobce s projednáním věci v blokovém řízení souhlasil a pokutu zaplatil (proto nebylo vedeno další správní řízení), musel si být vědom, že přestupkové jednání, jehož se dopustil, je způsobilé pro záznam bodů, neboť takový následek stanovila právní norma v době spáchání přestupku. Námitky, které žalobce v odvolání a v žalobě uvádí, jsou ohledem na dobu plynutí času spekulativní. Je tak plně naplněn závěr z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, čj. 2 As 109/2016 - 32, který žalovaný v odůvodnění zmiňuje. Skutečnost, že došlo ke skartaci příslušných bloků i měření, je patrná z doby, kdy k přestupkovému jednání došlo, a z následného jednání žalobce – pokud se v této době takto vymezenému přestupkovému jednání nijak nebránil, a začal tak činit až v tomto správním řízení, jedná se o podle názoru soudu o nezpůsobilé zpochybnění spáchaného přestupkového jednání. Tvrzení žalobce jsou navíc v žalobě velice obecná a vůbec se nevztahují k onomu přestupkovému jednání, ale pouze namítají různá velice obecně formulovaná porušení zásad správního řízení, k nimž tímto způsobem nijak nedošlo – princip dobré správy neznámá, že účastník správního řízení může bez jakéhokoliv rozumného časového limitu zpochybňovat pravomocná správní rozhodnutí,

kteřá slouží za podklad pro záznam bodů, naopak tento princip, který z takového rozhodnutí vychází, je podle názoru plně naplněn. Soud tak znovu opakuje, že žalobce v žalobě uvádí pouze velice obecná a spekulativní tvrzení o svém přestupkovém jednání ze dne 10. 6. 2010, která toto jednání nijak důvodně nezpochybňují a závěr žalovaného o záznamu do bodů žalobce tak v daném případě byl namístě.

[8] Ohledně zpochybňování záznamu 7 bodů do karty řidiče soud uvádí, že žalobce nesprávně vykládá ust. § 123e odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu: „Řidiči se rovněž odečtou body, které mu byly zaznamenány na základě pravomocného rozhodnutí o (b) podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, pokud v trestním řízení, ve kterém se pokračovalo, nedošlo k odsouzení řidiče pro trestný čin, který spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení.“.

[9] Podstatným zjištěním v daném případě je zhodnocení, zda se v trestním řízení pokračovalo, což v daném případě naplněno nebylo. Žalobce sám k doplnění odvolání přiložil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2, z něhož je patrné, že se ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání osvědčil, je tak zcela jasně zjevné, že v trestním řízení se ve smyslu ust. § 123e odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu nepokračovalo. Takový výklad zastává i žalovaný a soudu není dost dobře zřejmé, proč by mělo jít o výklad extrémní, když odpovídá jazykovému znění právní normy.

[10] Pokračování v trestním řízení nastupuje tehdy, pokud se žalobce neosvědčil, čemuž jednoznačně odpovídá formulace ust. § 308 odst. 1 trestního řádu. Teprve tehdy dojde k pokračování trestního řízení. Jedná se tak o zákonný termín, který přímo definuje trestní řád, a s ním pracuje zákon o silničním provozu. Pokud se obvinění ve smyslu trestního řádu ve zkušební době osvědčil, v žádném trestním řízení se nepokračuje (to je podmíněně zastaveno), a rozhodne se o jeho osvědčení, a to buď usnesením, nebo se tak může stát i uplynutím doby podle ust. § 308 odst. 2 trestního řádu. Ve smyslu trestních sankcí osvědčením nastávají účinky zastavení trestního stíhání (ust. § 308 odst. 3 trestního řádu), což má odraz i v evidenci rejstříku trestů, ve smyslu zákona o silničním provozu se však nic nemění s ohledem na možnost odečítání bodů podle ust. § 123e odst. 2 písm. b) tohoto zákona, neboť v trestním řízení se nepokračovalo.

[11] Ze všech těchto důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

[12] Ohledně nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy by k jejich náhradě měl právo ve věci úspěšný žalovaný, tomu však žádné zvláštní náklady nad běžnou činnost vykonavatele veřejné správy nemohly vzniknout.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 16. dubna 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu